

Араби. Отечество на мохамеданскѣ-тѣ вѣрѣ была Арабія. Тоя голѣмый полуостровъ има много пясъкливы пустыни, по които рядко ся срѣщать плодовиы мѣста съ изворы и кладенци. Тамъ отъ старо вѣрѣмѣ ся скытатъ *бедуины* (пустинскы дѣца), на конто всичкый имотъ състои въ коню и камилы: тии ся дѣлятъ на много дребны племена, и ся управлятъ отъ свои старѣйшины или шейкы и емиры. Заселенъ животъ живѣять само Араби-ти, що населяватъ бърдовитѣ-тѣ и брѣговитѣ ивицѣ на полуострова. Въ брѣговитѣ-тѣ ивицѣ, що е до Арабскый заливъ, още на старо вѣрѣмѣ имало прочюти градове, като: Мекка, Медина и др.

Въ Арабиѣ имало всякаквы вѣры: еврейска, христіанска и языческа. Бедуины-ти ся покланяли повече на звѣзды-ты. Мекка была священъ градъ за всичкы-ты Арабы; тамъ было языческо-то святилище или храмъ-тъ Кяабе, въ което Мохамедъ нашлъ 360 идола. Между друго тамъ имало черенъ камень както казватъ пратенъ отъ небо-то на дѣда Авраама. (Араби-ти ся имѣтъ, че сѣ еднородци съ Евреи-ты; Библия-та казва че тии сѣ произлѣзли отъ Авраама и Агара). Арабскы-ти поклонници чясто ходили на поклонение у Меккско-то святилище; тии седѣмъ пѣти обыкаляли около Кяабе-то и послѣ цѣловали камня.

Мохамедъ былъ отъ болярскы родъ въ Меккѣ, той отъ малѣкъ останѣлъ сиракъ, та го зель уйка му и го отгядалъ. Мохамедъ по нѣкогашъ ходилъ съ керваня на уйка си, който вѣртѣлъ тѣрговиѣ; въ пѣтуваніе-то си той ся запозналъ съ всякаквы народы и вѣры, научилъ да испытва и да размышлява. Послѣ той вѣртѣлъ тѣрговскы-ты работы на еднѣ богатѣ вдовицѣ и ся оженилъ за неѣ. Като станѣлъ самоволентъ, той ся прѣдалъ на осамотенъ животъ и голѣмы размышления, камъ конто ималъ голѣмѣ наклонность. Мохамедъ като сѣщій Арапинъ, ималъ силно вѣображеніе и много обычалъ поезныѣ-тѣ; освѣнъ това той былъ и много сладкодумъ, юнакъ и хубавецъ.

Мохамедъ кога станѣлъ на четыредесять години